

ಅನುವಾದಿತ ಕತೆ

ಜೇನು ತಪ್ಪೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟೆ ಮೂರೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಒಡೆದು ಪುಟ್ಟೆ ಮರಿಗಳು ಅಥವಾ ಲಾವಾಣಗಳು ಹೋರಬರುತ್ತವೆ. ಇವು ಹೋರಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರು (ಕೆಲಸದ ಜೇನು ನೋಟಗಳು) ಇವುಗಳಿಗೆ ತಿನಿಸಲು ಹೊಡಗಿಸುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಆಹಾರ ಏನು ಗೊತ್ತೇನೆ ಮೇಂಬಲ್?...”

“ರಾಜಪಾಕ?” ಅಂದಾಚಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು ಮೇಂಬಲ್.

“ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದೆ. ಪರಿಚಾರಿ ಜೇನೋಟಿಗಾಳು ಈ ಪಾಕವನ್ನು ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಗ್ರಂಥಿಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ ಜೇನು ಹುಟ್ಟಿಗಳ ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಮರಿಗಳು ಇದನ್ನು ತಿಂದು ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತವೆ. ಮುಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳು ಮೇಂಬಲ್...”

ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಕ್ಷಸವನ್ನು ಭೇದಿಸಿದವನಂತೆ ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಅವಳನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಮೌನವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು. ನಂತರ ತಾನು ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಓದಿ ಮಗುಚಿಟ್ಟ ನಿಯತಕಾಲಿಕವನ್ನು ತರೆಯತ್ತೊಡಗಿದ.

“ಅದು ಏನೆಂದು ಬೇಗ ಹೇಳಬಾರದೆ ಆಲ್ಟ್ರೋ?” ಮೇಂಬಲ್ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದಳು.

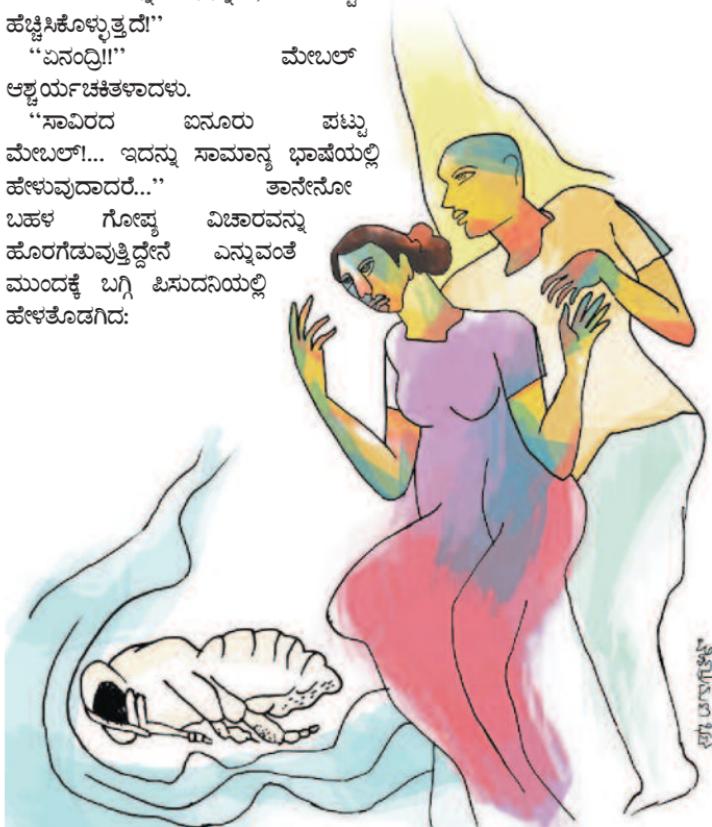
“ಈ ಪಾಕ ಎಮ್ಮೊಂದು ಪುಟ್ಟಿದಾಯಕವೆಂದರೆ, ಇದನ್ನು ತಿಂದ ಜೇನೋಟಿ ಮರಿ ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೇ ತನ್ನ ಪಜನನ್ನು 1,500 ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ!”

“ಮಿನಂದ್ವಿ!!”
ಮೇಂಬಲ್

ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕ್ತಿಶಾದಕು.

“ಸಾವಿರದ ಬನೂರು ಪಟ್ಟು
ಮೇಂಬಲ್!... ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ
ಹೇಳುವುದಾದರೆ...”
ತಾನೆನೋ

ಬಹಳ ಗೋಷ್ಠೆ ವಿಚಾರವನ್ನು
ಹೊರಗೆದುವುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವಂತೆ
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಷ್ಯದನಿಯಲ್ಲಿ
ಹೇಳತ್ತೊಡಗಿದ:

ಕೃಷ್ಣ
ಪ್ರಸಾದ